

Arrest

nr. 214 331 van 19 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. HAELTERS
J-B Dekeyserstraat 11
9600 RONSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ *loco* advocaat K. HAELTERS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 12 oktober 2015 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 14 oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 3 oktober 2015 in Griekenland en op 8 oktober 2015 in Duitsland (Eurodac).

1.2. Op 11 december 2015 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 22,5 jaar was met een standaarddeviatie van 1,7 jaar.

1.3. Op 29 maart 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 30 maart 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 14/10/2015
Overdracht CGVS: 27/04/2016*

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 9 november 2017 van 09.00 uur tot 12.30 uur (hierna CGVS I) en op 13 maart 2018 van 14.15 uur tot 15.15 uur (hierna CGVS II), bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Koen Haelters, was gedurende beide gehoren aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek van etnische origine te zijn. U bent het soennitische geloof aanhangig. U bent afkomstig uit het dorp Kunj Omarzai, gelegen in het district Mehtarlam van de provincie Laghman. U beweert zeventien jaar oud te zijn, oftewel geboren op 31 oktober 2000.

In 2013 stierf uw moeder aan kanker. Een jaar later, in 2014, stierf uw vader aan een hersenbloeding. Nadat uw ouders overleden waren, werd u geadopteerd door I. K., uw maternale oom. Na drie maanden besepte u dat uw oom voor de taliban werkte toen er talibanstrijders op bezoek kwamen. Twee dagen na hun bezoek moest u van uw oom naar de stad Mehtarlam gaan en via een telefoon die hij u gaf, aan hem doorgeven wanneer er wagens van de overheid passeerden. Dit moest u een of twee keer per maand doen, gedurende zeven maanden. Omdat u besepte dat wat u deed verkeerd was, besloot u in het geheim naar uw maternale tante te gaan met wiens hulp u het land verliet. U kwam aan in België op 12 oktober 2015 en u vroeg op 14 oktober 2015 asiel aan. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban.

Ter staving van uw asielrelaas legt u geen documenten voor.

B. Motivering

U ben er niet in geslaagd het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten, noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden problemen met uw oom en de taliban.

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 11 december 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. Zo werd vastgesteld dat u dd. 11 december 2015 minstens 22,5 jaar oud was, oftewel minstens zeven jaar ouder dan uw voorgehouden leeftijd. Wanneer u hiermee op het CGVS wordt geconfronteerd, houdt u bovendien vol dat u minderjarig bent (CGVS II, p. 4-5). Er kan dus worden besloten dat u de asielinstanties bewust heeft proberen misleiden door u voor te houden als minderjarige, wat uw algemene geloofwaardigheid sterk aantast.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u niets kan vertellen over het werk van uw oom bij de taliban. Mede gelet op het feit dat u volgens uw verklaringen een jaar bij uw oom woonde en beweert dat hij wilde dat u hem zou vervangen als hij stierf, is dit des te meer frappant (CGVS II, p. 6). Zo weet u niet eens bij benadering hoe lang uw oom voor de taliban werkte. Gevraagd of hij een talibancommandant is, komt u evenmin verder dan te zeggen dat u het niet weet en dat “hij voor hen werkt” (CGVS I, p. 14). Echter, gevraagd wat uw oom voor de taliban deed, kan u enkel zeggen dat de taliban ‘s nachts naar zijn huis kwamen alvorens u moet toegeven dat u geen idee heeft wat uw oom voor hen deed (CGVS I, p. 15). Echter, gevraagd welke talibs er ‘s nachts naar zijn huis kwamen, moet u evenzeer het antwoord schuldig blijven (CGVS II, p. 6).

Het is evenwel uiterst bevreemdend dat u geen enkele talibanstrijder bij naam kan noemen, temeer omdat u later verklaart dat u soms bij hen mocht zitten als ze u zaken vertelden. U houdt evenwel vol dat uw oom u nooit introduceerde aan de talibanstrijders die hem bezochten (CGVS II, p. 8). Het is evenwel zeer opmerkelijk dat uw oom u niets eens aan talibanstrijders introduceerde, mede gelet op het feit dat hij wilde dat u hem zou opvolgen.

Voorts kan u bijna niets vertellen over de voorbereidingen die uw oom trof opdat u hem zou kunnen opvolgen. Zo kan u enkel zeggen dat uw oom "vaak zei dat de overheid jullie vijanden en ongelovigen zijn" (CGVS II, p. 6). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wat uw oom u nog vertelde om u voor te bereiden, kan u enkel herhalen dat uw oom zei dat de politie ongelovigen zijn, dat de buitenlanders jullie land afnamen en dat u de jihad moest voeren. Gevraagd of hij nog andere zaken zei, komt u evenmin verder dan te zeggen dat hij "altijd op die dingen focuste" (CGVS II, p. 7). Het is evenwel niet aannemelijk dat u een jaar bij uw oom woonde die wilde dat u hem opvolgde, maar dermate weinig kan vertellen over wat hij zei om u voor te bereiden. Ook over de talibanstrijders die 's nachts bij uw oom langskwamen kan u enkel zeggen dat ze "dingen vertelden die uw oom altijd zei" (CGVS II, p. 8).

Verder legt u allerm minst doorleefde verklaringen af over de momenten dat u naar de provinciehoofdstad moest gaan om aan uw oom te melden welke overheidsvoertuigen er langskwamen. Immers, wanneer u tot driemaal toe wordt gevraagd om gedetailleerd te vertellen over de eerste van die opdrachten, komt u niet verder dan telkens te herhalen dat u "naar Deh Mala ging, een voertuig op de weg zag en naar uw oom belde". U weet niet wat er daarna gebeurde (CGVS I, p. 16). Er kan evenwel worden verwacht dat u op zijn minst meer doorleefde verklaringen kan afleggen over de opdrachten die uw oom u gaf en die u deden beseffen dat uw oom u wilde misleiden, zeker gezien de vraag u drie keer werd gesteld (CGVS I, p. 14). Ook wanneer u wordt gevraagd om te in detail te vertellen wat er gebeurde tijdens de tweede keer dat u moest rapporteren over overheidsvoertuigen, komt u niet verder dan te zeggen dat het "hetzelfde was als de eerste keer" (CGVS I, p. 17). Ook dit zet de geloofwaardigheid van uw beweringen op de helling.

Daarnaast zijn uw verklaringen over uw bezoek aan uw tante voor u het land verliet, weinig aannemelijk. Immers, u beweert dat u in het geheim naar uw tante ging toen uw oom niet thuis was. Echter, gevraagd waar uw oom was, moet u bizar genoeg het antwoord schuldig blijven (CGVS II, p. 8). Mede gelet op het feit dat u reeds verklaarde dat u van uw oom geen familie mocht bezoeken en dat hij zeer boos was en u had geslagen toen u een trouwfeest had bezocht, is het weinig aannemelijk dat u niet eens de voorzorg nam om met zekerheid te weten waar hij was alvorens u in het geheim een bezoek bracht aan uw tante (CGVS II, p. 8). Hiermee geconfronteerd, kan u enkel zeggen dat u wist dat het een groot risico was, maar dat u zich moe en alleen voelde (CGVS II, p. 9). Deze verklaring is evenwel allerm minst afdoende om de bovenstaande discrepantie te verhelderen.

Ten slotte is het zeer opmerkelijk dat u niet eens weet of uw maternale tante en haar man, die u nota bene hielpen het land te ontvluchten en bovendien uw reis hebben betaald (Verklaring DVZ, vraag 30), het probleem met uw oom hebben proberen oplossen (CGVS I, p. 18). Dit is des te meer frappant aangezien u sinds uw aankomst in België contact had met de man van uw maternale tante (CGVS I, p. 7). Echter, u beweert dat jullie toen niet hebben gesproken over uw maternale oom en dat hij enkel vroeg hoe u het stelde en of u gelukkig was (CGVS I, p. 18). Dat jullie niet eens spraken over uw maternale oom, die aan de grond ligt van uw vertrek uit Afghanistan, zet de geloofwaardigheid van uw beweringen verder op de helling.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw voorgehouden problemen met uw oom en de taliban geenszins aannemelijk weten te maken. Bijgevolg maakt u de door u aangehaalde vluchtmotieven niet aannemelijk, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in de provincies Kabul, Bamiyan, Daykundi, Panshir en in delen van de provincies Balkh, Herat, Parwan, Sar-i Pul, Takhar, Nangarhar en Kapisa geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielaanvraag. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd namelijk vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u aangemeten profiel van minderjarige landbouwerszoon.

Immers, zoals hierboven reeds werd opgemerkt hebben medische tests vastgesteld dat u minstens zeven jaar ouder bent dan u zich voorhoudt. U volhardt echter in uw verklaringen dat u minderjarig bent (CGVS II, p. 4-5).

Naast uw bedrieglijke verklaringen over uw leeftijd, legt u ook ongeloofwaardige verklaringen af over uw leefsituatie in Afghanistan, waardoor u het de Belgische asielinstanties onmogelijk maakt een correct zicht te krijgen op uw leven in Afghanistan.

Zo zou uw vader een landbouwer zijn en zou u meegeholpen hebben op de velden (Verklaring DVZ, vraag 12; CGVS I, p. 6-7). Wanneer u echter gevraagd wordt om hierover uit te weiden blijkt u bijna niets te weten over de gewassen die uw vader teelde, noch over de manier waarop deze werden gecultiveerd. U gevraagd wanneer de rijst die uw vader zou cultiveren werd aangeplant blijkt u dit niet te weten (CGVS I, p. 7). U gevraagd wanneer de rijst klaar was om geoogst te worden antwoordt u vaag "twee maanden en een half of vier maanden na de cultivatie" (CGVS I, p. 7). U de vraag opnieuw gesteld, komt u niet verder dan te zeggen: "ik herinner me de maand niet het was drie of vier maanden om rijst te hebben" (CGVS I, p. 8).

Dat u zo weinig weet over het aanplanten en het oogsten van rijst terwijl uw vader zijn hele leven op de velden werkte en onder andere rijst verbouwde, zet de geloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel van minderjarige landbouwerszoon sterk op de helling.

Voorts kan u niets te vertellen over het graan dat uw vader op de velden zou geteeld hebben. U zegt dat u het zich niet herinnert en dat u niet veel naar de velden ging (CGVS I, p. 8). Op de vraag wanneer het graan werd geoogst zegt u: "Ik weet het niet precies" (CGVS I, p. 8).

Wanneer u bovendien gevraagd wordt of u iets weet over de teelt van de mais die uw vader ook op de velden zou hebben gehad, zegt u dat zij aangeplant werd "wanneer het weer warm werd" (CGVS I, p. 8). Gevraagd wanneer het weer warm werd antwoordt u vaag: "In Saur, Jawza en Saratan". Er kan evenwel worden verwacht dat u op zijn minst preciezer kan uitleggen wanneer mais gezaaid wordt. Gevraagd wanneer het mais werd geoogst moet u bovendien toegeven dat u het niet weet en dat u nog een kind was (CGVS I, p. 8). Echter, zoals hierboven reeds werd vermeld blijkt u minstens zeven jaar ouder te zijn dan dat u verklaarde. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u nog een kind was in Afghanistan. Zo was u ten tijde van uw vertrek in 2015 minstens tweeëntwintig jaar oud.

Wanneer u tenslotte wordt gevraagd om over de andere dorpelingen en hun landbouwactiviteiten te vertellen blijft u eveneens in gebreke. U zegt dat ze allemaal landbouwers waren. U gevraagd of ze hetzelfde cultiveerden als uw vader antwoordt u ontkennend en zegt u dat ze allemaal verschillende gewassen teelden (CGVS I, p. 8). Echter, gevraagd wat ze cultiveerden kan u maar twee soorten groenten opnoemen (CGVS I, p. 8). Dat u dermate weinig kan vertellen over de landbouw in uw dorp waar u beweert uw hele leven te hebben gewoond, zet de geloofwaardigheid van uw beweringen ernstig op de helling.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het door u aangemeten profiel van minderjarige landbouwerszoon. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk arbeidsverleden, uw werkelijk profiel en het werkelijk familiaal en financieel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socioeconomisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen .

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker licht in zijn verzoekschrift toe als volgt:

“Het Commissariaat-Generaal is van mening dat verzoeker doorheen zijn verklaringen er niet in geslaagd is zijn gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

Vooraf dient te worden opgemerkt dat verzoeker hoogstwaarschijnlijk beperkt is in zijn intellectueel vermogen. Wanneer de protection officer hem vragen stelde leek hij deze niet altijd te begrijpen, reden waarom hij heel vaak om verduidelijking of voorbeelden verzocht, welke hem uiteraard niet werden gegeven, teneinde hem niets voor te zeggen.

Bovendien vonden de gehoren slechts plaats meer dan anderhalf jaar na de overdracht van zijn dossier aan het CGVS en meer dan twee jaar na zijn asielaanvraag.

Dit verklaart ongetwijfeld bepaalde onduidelijkheden en het gebrek aan details.

Het is immers niet evident bepaalde traumatische ervaringen, meer dan 2 jaar na de feiten, exact te reconstrueren en te plaatsen in tijd en ruimte.

IV.A VOORAFGAANDELIJK: DE LEEFTIJD

Verzoeker volhardt in zijn verklaring alsdat hij meent dat hij in het jaar 2000 (ca. 1378 Afghaanse kalender) werd geboren. Hij baseert zich daartoe op zijn herinneringen omtrent zijn Tashkara.

Hij verzocht zijn maternale tante zijn Tashkara en deze van zijn ouders op te sporen en hem deze te bezorgen, doch hij mocht deze nog niet ontvangen.

Verzoeker zijn leeftijd werd bepaald door van fel bediscussieerde medische tests. Als asielzoeker heeft hij niet de middelen een tegenexpertise te kunnen laten plaatsvinden. Het lokale OCMW kan daarin niet tussenkomen, aangezien het geen dringende medische hulpverlening betreft.

Verzoeker kan zich dus enkel baseren op referenties, op wat men hem vertelde; dit bij gebreke aan een biometrische identiteitskaart in Afghanistan.

IV.B PERSOONLIJKE VREES VOOR VERVOLGING ZOALS BEDOELD IN VLUCHTELINCENCONVENTIE

IV.B.1 Het Commissariaat-Generaal stelt zich vragen bij de geloofwaardigheid van de verklaringen omtrent zijn kennis over zijn oom en diens activiteiten

Toelichting:

Verzoeker is formeel: nadat zijn ouders waren overleden werd hij opgevangen door de broer van zijn moeder. Tijdens zijn verblijf bij zijn oom kwam hij langzamerhand meer en meer in contact met het gedachtengoed en de acties van de Taliban.

Waar het begon met poging tot indoctrinatie eindigde het met deelname aan acties/missies.

Ten huize van zijn oom vonden regelmatig 's nachts vergaderingen plaats van de Taliban, alwaar de verzamelde info en toekomstige acties werden besproken. Verzoeker had de indruk dat zijn oom het er voor het zeggen had en anderen aanstuurde.

De oom vertelde nooit veel persoonlijke info of persoonlijke ervaringen aan verzoeker en wanneer zijn ouders in leven waren hadden zij niet echt contact.

In die zin weet verzoeker dan ook niet hoe lang zijn ook reeds werkzaam was voor de Taliban, hoe hij werd gerekruteerd, aan welke acties hij zelf reeds had deelgenomen, enz.

Tijdens zijn eerste gehoor gaf verzoeker namen van Talibanleden en gaf hij voorbeelden van acties die werden ondernomen (bommen plaatsen in wagen, zelfmoordterroristen sturen naar begrafenissen,...

Beetje bij beetje werd verzoeker van dichterbij bij de acties betrokken: waar hij aanvankelijk niet werd ingelicht over de aard van de nachtelijke bijeenkomsten, mocht hij later even aanwezig blijven tijdens deze 'vergaderingen'.

Mocht hij langer zijn gebleven had hij misschien veel meer te weten kunnen komen, maar had men van hem misschien ook onherstelbare daden geëist ... Verzoeker wou geen onschuldigen doden en ontvluchtte daarom zijn oom, de Taliban en Afghanistan.

IV.B.2 Het Commissariaat-Generaal meent dat de verklaringen van verzoeker weinig doorleefd zijn

Toelichting:

Verzoeker heeft verklaringen afgelegd omtrent zijn persoonlijke bijdrage aan de acties die werden ondernomen, dit alles op verzoek en onder duidelijke instructies van zijn oom.

Op verzoek van zijn oom diende hij op een welbepaalde dag zich naar een welbepaalde locatie te begeven in Deh Mala (Mehterlam). Hij kreeg wat geld mee en een telefoon. Op de afgesproken dag en uur reed verzoeker met een zarang (bromfiets) naar de afgesproken locatie. Wanneer op die locatie voertuigen passeerden van de lokale overheden of de internationale coalitie, dan diende hij dat onmiddellijk in te bellen. Eens dat gedaan kreeg hij het bevel onmiddellijk terug te keren naar huis.

De ene keer moest verzoeker er slechts 10 à 20 minuten op wacht staan, een andere keer stond hij er max. 2u.

Naar verzoeker vernam werden vervolgens aanslagen gepleegd tegen deze voertuigen. Dergelijke missie herhaalde zich toch wel enkele keren; telkens volgens exact hetzelfde stramien, hetgeen verzoeker dan ook zo verklaarde aan de protection officer. Zoals reeds gemeld vonden deze acties ca. 3 jaar geleden plaats; het is dan ook zeer begrijpelijk dat verzoeker zich geen exacte details meer herinnert van deze acties. Gezien het repetitieve karakter herinnert hij zich wel duidelijk het stramien volgens dewelke deze acties verliepen.

IV.B.3 Het Commissariaat-Generaal hecht tot slot ook weinig geloofwaardigheid aan het vluchtverhaal van verzoeker

Toelichting:

Het Commissariaat-Generaal acht het weinig waarschijnlijk dat verzoeker zou gevlucht zijn zonder zich er van te vergewissen naar waar zijn oom was en hoelang hij zou wegblijven ... Verzoeker zijn oom liet verzoeker erg weinig alleen achter; zodoende heeft verzoeker gewoon van de eerste beste kans gebruik gemaakt om te vluchten... Men kan moeilijk van verzoeker verwachten dat hij zijn oom vragen zou gaan stellen over de duurtijd van zijn afwezigheid uit het huis of zijn bestemming zonder argwaan te wekken. Verzoeker vindt het dan maar zeer normaal dat hij stiekem is gevlucht, zonder daar met iets over iemand over te overleggen. Verzoeker was gewoon ten einde raad. Hij is zijn maternale tante en diens echtgenoot zeer dankbaar voor hun hulp, maar hij wenst hen niet in problemen te brengen. Vandaar dat hij ook niet wenst dat zij contact zoeken met de kwestige oom, om deze te gaan uithoren of om te proberen een verzoening tot stand te brengen. Immers, aldan zou de oom maar al te gauw weten dat zij verzoeker hebben geholpen, wat zij misschien met hun leven zouden moeten bekopen.

Besluit: verzoeker meent dat hij wel degelijk een geloofwaardig asielverhaal heeft en dat hij zijn persoonlijke vrees zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft aangetoond. De vrees van verzoeker situeert zich immers op beide fronten ... hij is op vlucht voor de Taliban, nu hij gepoogd heeft uit hun klauwen te ontsnappen; anderzijds is hij op de vlucht voor het regime, aangezien hij gelinkt kan worden aan de Taliban.

Dit facet van verzoeker zijn vrees werd bovendien op geen enkele manier onderzocht door de protection officer. Dit niettegenstaande in de regio Laghman het nog regelmatig botst tussen de regeringstroepen en de Taliban en IS.

IV.C REËEL RISICO OP HET LIJDEN VAN ERNSTIGE SCHADE ZOALS BEPAALD IN DE DEFINITIE VAN SUBSIDIAIRE BESCHERMING

Het Commissariaat-Generaal weigert eveneens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan verzoeker omwille van het feit dat hij zijn nood aan subsidiaire bescherming niet aannemelijk maakt

Toelichting:

Het Commissariaat-Generaal verwijt verzoeker een gebrek aan medewerking, doch doorheen het gehoor is duidelijk geworden dat verzoeker naar best vermogen -ondanks zijn intellectuele beperkingen- heeft pogen mee te werken en een antwoord heeft pogen geven op de vragen die hem werden gesteld.

Vele malen heeft verzoeker verduidelijkende vragen gesteld, waarop de protection officer geen antwoord wenste te geven, nu het aan verzoeker was de vragen te beantwoorden. Verzoeker begrijpt dat het niet de rol van de protection officer is om antwoorden voor te zeggen, maar dat was ook niet wat verzoeker verlangde ... soms wou hij gewoon een voorbeeld om de vraag voor hem bevattelijker te maken.

Het commissariaat-generaal heeft ook ernstige vragen bij het zich aangemeten profiel 'landbouwerszoon', omdat verzoeker maar zeer weinig afwist van de teelt van gewassen ...

Zoals verzoeker tijdens het gehoor heeft verteld, hielp hij zijn vader maar zeer zelden op het veld. Verzoeker liep school en na schooltijd speelde hij veelal met kinderen uit de buurt. Wanneer hij dit niet deed en gewoon thuis was, dan hielp hij zijn moeder in het huishouden.

Het is dan ook niet onaannemelijk dat verzoeker weinig concreets weet over de exacte inhoud van het beroep van zijn vader. Mocht men in België een enquête houden bij minderjarige kinderen omtrent de concrete jobinhoud van hun ouders, dan zouden er ook maar weinig het juiste antwoord kennen.

Bovendien stierven de ouders van verzoeker op relatief jonge leeftijd, waarna hij werd.

Verzoeker stelt evenwel vast dat men, gezien zijn gedetailleerde verklaringen omtrent de regio, niet twijfelt aan zijn herkomstregio zelf, met name de provincie Laghman en de regio Mehtarlam. Zodoende moet zijn vrees op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming onderzocht worden vanuit die regio.

Het CGVS verwijst naar de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan, waarbij de regio Laghman niet voorkomt in de lijst van 'veilige' regio's, waarnaar kandidaat asielzoekers kunnen worden teruggestuurd.

Bovendien heeft verzoeker tijdens zijn gehoor aangegeven dat alle resterende familie afkomstig en woonachtig is in deze regio, zodat verzoeker geen intern vluchtalternatief heeft.

Temeer verzoeker nog nooit zelfstandig heeft gewoond, noch over de nodige spaarreserves beschikt om voor zichzelf een nieuw leven uit de grond te stampen.

Besluit: zo de veiligheid van de kandidaat asielzoeker niet kan worden gegarandeerd om willen van een heersend gewapend conflict of omwille van aanslagen in zijn regio van herkomst, dan dient aan deze kandidaat asielzoeker minstens subsidiaire bescherming worden verleend, nu er een reëel risico op ernstige schade bestaat bij een terugkeer naar zijn herkomstregio. Dit is zeker het geval wanneer er voor de kandidaat asielzoeker geen intern vluchtalternatief bestaat.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- artikel “The Taliban’s new plan for capturing Kunduz” van Franz J. Marty van 28 maart 2017 (stuk 2);
- artikel “Afghan forces kill 7 militants in eastern Laghman province” van Xinhua van 20 september 2017 (stuk 3).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn relaas aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Dergelijk verweer kan de omstandige motivering van de bestreden beslissing echter niet in een ander daglicht stellen.

Verzoeker voert aan dat hij “hoogstwaarschijnlijk” beperkt is in zijn intellectueel vermogen, doch de Raad merkt op dat verzoeker hiervan geen bewijs bijbrengt. Uit verzoekers verklaringen, en meer in het bijzonder zijn uiteenzetting van de vervolgingsfeiten, blijkt genoegzaam dat verzoeker in staat is om persoonlijke ervaringen onder woorden te brengen en deze te situeren in tijd en ruimte (CGVS-vragenlijst, stuk 15; Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 7, p. 14). Verzoeker kon tijdens de persoonlijke onderhouds eveneens antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst en gaf hierbij geenszins aan de vragen niet te begrijpen, hoewel hij bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd aangemaand om dergelijke zaken te melden (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 7, p. 7-13, 19-22; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 2-6). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dan ook dat deze onderhouds op normale wijze verliepen, zodat in hoofde van verzoeker geenszins een gebrek aan intellectuele vermogens worden afgeleid. De Raad ziet dan ook niet in hoe het feit dat het persoonlijk onderhoud plaatsvond twee jaar na het indienen van het verzoek om internationale bescherming een negatieve invloed heeft gehad op verzoekers vermogen om coherente en consistente verklaringen af te leggen over zijn herkomst en de vervolgingsfeiten, temeer nu verzoeker nalaat om een bewijs neer te leggen van enige psychologische problemen ten gevolge van trauma’s, die verzoeker hiertoe zouden verhinderen. Bovendien hebben de vaststellingen in de bestreden beslissing geen betrekking op “onduidelijkheden” of “gebrek aan details” in verzoekers verklaringen, doch wel op uiterst vage en ongeloofwaardige verklaringen en flagrante onwetendheden met betrekking tot verzoekers leefwereld en de vervolgingsfeiten.

Verzoeker komt inzake de motieven van de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen over de vermeende vervolgingsfeiten niet verder dan een loutere herhaling en parafrasering van zijn eerdere verklaringen. Hiermee kan hij echter geen afbreuk doen aan de in de bestreden beslissing vermelde, pertinente en terechte motieven. Waar verzoeker aanvoert dat zijn oom hem geen persoonlijke informatie vertelde, gaat hij voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat verzoeker verklaarde dat zijn oom wou dat hij hem opvolgde als taliban-lid, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat

verzoeker meer informatie zou hebben over de activiteiten van zijn oom bij de taliban. Verzoeker kan niet gevolgd worden dat hij op het moment van zijn ontsnapping niets kon vragen aan zijn oom over diens bestemming en de duurtijd van zijn afwezigheid omdat dit argwaan zou wekken, gelet op de motivering in de bestreden beslissing dat dit een veiligheidsrisico kon inhouden voor verzoeker.

Waar hij verder opmerkt dat hij zijn oom en tante niet in de problemen wil brengen door hen in contact te brengen met de taliban, merkt de Raad op dat dit een loutere *post factum* verklaring betreft, gezien verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud louter antwoordde “*ik weet het niet*”, toen hem gevraagd werd of zijn tante had geprobeerd om de problemen met zijn oom op te lossen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 7, p. 18).

Gezien de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing, die steun vindt in het administratief dossier, niet dienstig wordt weerlegd, wordt deze integraal overgenomen door de Raad:

“Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 11 december 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. Zo werd vastgesteld dat u dd. 11 december 2015 minstens 22,5 jaar oud was, oftewel minstens zeven jaar ouder dan uw voorgehouden leeftijd. Wanneer u hiermee op het CGVS wordt geconfronteerd, houdt u bovendien vol dat u minderjarig bent (CGVS II, p. 4-5). Er kan dus worden besloten dat u de asielinstanties bewust heeft proberen misleiden door u voor te houden als minderjarige, wat uw algemene geloofwaardigheid sterk aantast.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u niets kan vertellen over het werk van uw oom bij de taliban. Mede gelet op het feit dat u volgens uw verklaringen een jaar bij uw oom woonde en beweert dat hij wilde dat u hem zou vervangen als hij stierf, is dit des te meer frappant (CGVS II, p. 6). Zo weet u niet eens bij benadering hoe lang uw oom voor de taliban werkte. Gevraagd of hij een talibancommandant is, komt u evenmin verder dan te zeggen dat u het niet weet en dat “hij voor hen werkt” (CGVS I, p. 14). Echter, gevraagd wat uw oom voor de taliban deed, kan u enkel zeggen dat de taliban ’s nachts naar zijn huis kwamen alvorens u moet toegeven dat u geen idee heeft wat uw oom voor hen deed (CGVS I, p. 15). Echter, gevraagd welke talibs er ’s nachts naar zijn huis kwamen, moet u evenzeer het antwoord schuldig blijven (CGVS II, p. 6). Het is evenwel uiterst bevreemdend dat u geen enkele talibanstrijder bij naam kan noemen, temeer omdat u later verklaart dat u soms bij hen mocht zitten als ze u zaken vertelden. U houdt evenwel vol dat uw oom u nooit introduceerde aan de talibanstrijders die hem bezochten (CGVS II, p. 8). Het is evenwel zeer opmerkelijk dat uw oom u niets eens aan talibanstrijders introduceerde, mede gelet op het feit dat hij wilde dat u hem zou opvolgen.

Voorts kan u bijna niets vertellen over de voorbereidingen die uw oom trof opdat u hem zou kunnen opvolgen. Zo kan u enkel zeggen dat uw oom “vaak zei dat de overheid jullie vijanden en ongelovigen zijn” (CGVS II, p. 6). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wat uw oom u nog vertelde om u voor te bereiden, kan u enkel herhalen dat uw oom zei dat de politie ongelovigen zijn, dat de buitenlanders jullie land afnamen en dat u de jihad moest voeren. Gevraagd of hij nog andere zaken zei, komt u evenmin verder dan te zeggen dat hij “altijd op die dingen focuste” (CGVS II, p. 7). Het is evenwel niet aannemelijk dat u een jaar bij uw oom woonde die wilde dat u hem opvolgde, maar dermate weinig kan vertellen over wat hij zei om u voor te bereiden. Ook over de talibanstrijders die ’s nachts bij uw oom langskwamen kan u enkel zeggen dat ze “dingen vertelden die uw oom altijd zei” (CGVS II, p. 8).

Verder legt u allerminst doorleefde verklaringen af over de momenten dat u naar de provinciehoofdstad moest gaan om aan uw oom te melden welke overheidsvoertuigen er langskwamen. Immers, wanneer u tot driemaal toe wordt gevraagd om gedetailleerd te vertellen over de eerste van die opdrachten, komt u niet verder dan telkens te herhalen dat u “naar Deh Mala ging, een voertuig op de weg zag en naar uw oom belde”. U weet niet wat er daarna gebeurde (CGVS I, p. 16). Er kan evenwel worden verwacht dat u op zijn minst meer doorleefde verklaringen kan afleggen over de opdrachten die uw oom u gaf en die u deden beseffen dat uw oom u wilde misleiden, zeker gezien de vraag u drie keer werd gesteld (CGVS I, p. 14). Ook wanneer u wordt gevraagd om te in detail te vertellen wat er gebeurde tijdens de tweede keer dat u moest rapporteren over overheidsvoertuigen, komt u niet verder dan te zeggen dat het “hetzelfde was als de eerste keer” (CGVS I, p. 17). Ook dit zet de geloofwaardigheid van uw beweringen op de helling.

Daarnaast zijn uw verklaringen over uw bezoek aan uw tante voor u het land verliet, weinig aannemelijk. Immers, u beweert dat u in het geheim naar uw tante ging toen uw oom niet thuis was. Echter, gevraagd waar uw oom was, moet u bizar genoeg het antwoord schuldig blijven (CGVS II, p. 8).

Mede gelet op het feit dat u reeds verklaarde dat u van uw oom geen familie mocht bezoeken en dat hij zeer boos was en u had geslagen toen u een trouwfeest had bezocht, is het weinig aannemelijk dat u niet eens de voorzorg nam om met zekerheid te weten waar hij was alvorens u in het geheim een bezoek bracht aan uw tante (CGVS II, p. 8). Hiermee geconfronteerd, kan u enkel zeggen dat u wist dat het een groot risico was, maar dat u zich moe en alleen voelde (CGVS II, p. 9). Deze verklaring is evenwel allerminst afdoende om de bovenstaande discrepantie te verhelderen.

Ten slotte is het zeer opmerkelijk dat u niet eens weet of uw maternale tante en haar man, die u nota bene hielpen het land te ontvluchten en bovendien uw reis hebben betaald (Verklaring DVZ, vraag 30), het probleem met uw oom hebben proberen oplossen (CGVS I, p. 18). Dit is des te meer frappant aangezien u sinds uw aankomst in België contact had met de man van uw maternale tante (CGVS I, p. 7). Echter, u beweert dat jullie toen niet hebben gesproken over uw maternale oom en dat hij enkel vroeg hoe u het stelde en of u gelukkig was (CGVS I, p. 18). Dat jullie niet eens spraken over uw maternale oom, die aan de grond ligt van uw vertrek uit Afghanistan, zet de geloofwaardigheid van uw beweringen verder op de helling.”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift verder in zijn verklaringen over zijn identiteit, leeftijd en profiel, doch de Raad merkt op dat in de bestreden beslissing omstandig werd gemotiveerd waarom hieraan geen geloof kan worden gehecht. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissing over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de instanties zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De instantie mag van verzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk ook documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu stelt de Raad vast dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd. Waar hij in het verzoekschrift de betrouwbaarheid van het leeftijdsonderzoek in twijfel trekt, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoeker had de mogelijkheid om deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State, doch legt thans in onderhavige procedure geen bewijs voor dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, waarbij 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is, toont wel degelijk aan het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn. Uit het leeftijdsonderzoek is bovendien gebleken dat verzoeker vijf tot zeven jaar ouder is dan hij aanvankelijk verklaarde, hetgeen een dermate significante discrepantie betreft die niet louter kan worden verklaard noch verschoond door verzoekers verweer dat er geen biometrische identiteitskaarten bestaan en hij zich louter baseerde op zijn herinneringen omtrent zijn taskara en wat hem werd verteld. Het feit dat verzoeker na confrontatie met het leeftijdsonderzoek tijdens het persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 4) en thans in zijn verzoekschrift nog steeds vasthoudt aan zijn ongeloofwaardig geachte geboortedatum, toont dan ook dat verzoeker wel degelijk bewust tracht de Belgische

asielinstanties te misleiden. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is dan ook nefast voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker tracht de bevindingen in de bestreden beslissing over zijn landbouwkennis te minimaliseren door te verwijzen naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij zijn vader maar zeer zelden hielp op het veld en dat het normaal is dat hij niets weet van de job van zijn vader. De Raad merkt echter op dat dit verweer klemt met verzoekers verklaringen bij aanvang van de procedure, waar hij verklaarde *“Ik werkte als landbouwer op eigen grond”* (DVZ-verklaring, stuk 15, p. 5). Waar verzoeker verder verwijst naar zijn jonge leeftijd, werd in de bestreden beslissing terecht geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij nog minderjarig was toen hij Afghanistan verliet, gelet op bovenstaande pertinente en correcte vaststellingen aangaande verzoekers leeftijd. Aldus kan van verzoeker weldegelijk de landbouwkennis worden verwacht die overeenstemt met zijn profiel van zoon van een landbouwer die opgroeide in een rurale gemeenschap in Afghanistan. Uit de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en door verzoeker niet worden betwist, blijkt echter dat verzoekers landbouwkennis ondermaats is. Deze vaststellingen worden dan ook integraal overgenomen door de Raad:

“Naast uw bedrieglijke verklaringen over uw leeftijd, legt u ook ongeloofwaardige verklaringen af over uw leefsituatie in Afghanistan, waardoor u het de Belgische asielinstanties onmogelijk maakt een correct zicht te krijgen op uw leven in Afghanistan.

Zo zou uw vader een landbouwer zijn en zou u meegeholpen hebben op de velden (Verklaring DVZ, vraag 12; CGVS I, p. 6-7). Wanneer u echter gevraagd wordt om hierover uit te weiden blijkt u bijna niets te weten over de gewassen die uw vader teelde, noch over de manier waarop deze werden gecultiveerd. U gevraagd wanneer de rijst die uw vader zou cultiveren werd aangeplant blijkt u dit niet te weten (CGVS I, p. 7). U gevraagd wanneer de rijst klaar was om geoogst te worden antwoordt u vaag “twee maanden en een half of vier maanden na de cultivatie” (CGVS I, p. 7). U de vraag opnieuw gesteld, komt u niet verder dan te zeggen: “ik herinner me de maand niet het was drie of vier maanden om rijst te hebben” (CGVS I, p. 8). Dat u zo weinig weet over het aanplanten en het oogsten van rijst terwijl uw vader zijn hele leven op de velden werkte en onder andere rijst verbouwde, zet de geloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel van minderjarige landbouwerszoon sterk op de helling.

Voorts kan u niets te vertellen over het graan dat uw vader op de velden zou geteeld hebben. U zegt dat u het zich niet herinnert en dat u niet veel naar de velden ging (CGVS I, p. 8). Op de vraag wanneer het graan werd geoogst zegt u: “Ik weet het niet precies” (CGVS I, p. 8).

Wanneer u bovendien gevraagd wordt of u iets weet over de teelt van de mais die uw vader ook op de velden zou hebben gehad, zegt u dat zij aangeplant werd “wanneer het weer warm werd” (CGVS I, p. 8). Gevraagd wanneer het weer warm werd antwoordt u vaag: “In Saur, Jawza en Saratan”. Er kan evenwel worden verwacht dat u op zijn minst preciezer kan uitleggen wanneer maïs gezaaid wordt. Gevraagd wanneer het mais werd geoogst moet u bovendien toegeven dat u het niet weet en dat u nog een kind was (CGVS I, p. 8). Echter, zoals hierboven reeds werd vermeld blijkt u minstens zeven jaar ouder te zijn dan dat u verklaarde. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u nog een kind was in Afghanistan. Zo was u ten tijde van uw vertrek in 2015 minstens tweeëntwintig jaar oud.

Wanneer u tenslotte wordt gevraagd om over de andere dorpingen en hun landbouwactiviteiten te vertellen blijft u eveneens in gebreke. U zegt dat ze allemaal landbouwers waren. U gevraagd of ze hetzelfde cultiveerden als uw vader antwoordt u ontkennend en zegt u dat ze allemaal verschillende gewassen teelden (CGVS I, p. 8). Echter, gevraagd wat ze cultiveerden kan u maar twee soorten groenten opnoemen (CGVS I, p. 8). Dat u dermate weinig kan vertellen over de landbouw in uw dorp waar u beweert uw hele leven te hebben gewoond, zet de geloofwaardigheid van uw beweringen ernstig op de helling.”

De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat verzoekers nagenoeg onbestaande landbouwkennis niet enkel afbreuk doet aan verzoekers profiel van landbouwerszoon, doch eveneens aan zijn verklaringen dat hij afkomstig is uit ruraal gebied in Afghanistan. Indien verzoeker werkelijk zijn hele leven in een dorp in ruraal gebied in Afghanistan gewoond heeft, dan kan van hem immers een betere kennis verwacht worden over de landbouw die in zijn dorp plaatsvond, *quod non*.

Gezien bovendien geen geloof kan worden gehecht aan de aangehaalde vervolgingsfeiten, kan evenmin geloof worden gehecht aan het feit dat verzoeker bij zijn tante verbleven heeft in de provinciehoofdstad Mehterlam vlak voor zijn vertrek uit Afghanistan.

Derhalve heeft verzoeker op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande.

Verzoeker weigert aldus op moedwillige wijze klaarheid te scheppen over en maakt het derhalve onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn identiteit, profiel, levensomstandigheden en problemen. Hij brengt geen enkel document aan ter staving van een relevant element ter beoordeling van een nood aan internationale bescherming.

Indien verzoeker meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toe, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven over zijn identiteit, profiel en levensomstandigheden, *quod non in casu*. Het manifest en bewust misleidende karakter van verzoekers verklaringen hierover leidt er dan ook toe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn herkomst.

Aldus kan de loutere verwijzing naar verzoekers herkomst en de aan het verzoekschrift toegevoegde informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie Laghman niet volstaan om in verzoekers hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood immers *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad niet over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP